

ਖੁਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ 20.07.2018

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮੱਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ
ਮਹਾਨ ਮਰਤਬਿਆਂ ਵਾਲੇ ਸਹਾਬਾ ਕਰਾਮ ਰਿਜ਼ਵਾਨੁਲੱਹ ਅਲਅਹਿਮ ਅਜਮਾਈਨ
ਦੀਆਂ ਇਮਾਨ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਲ਼ਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ
ਮਨਮੋਹਕ ਵਰਨਣ

ਸਯੱਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੋਮਿਨੀਨ ਖਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖਾਮਿਸ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ
ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 20 ਜੁਲਾਈ 2018 ਈ. ਨੂੰ
ਮਸਜਿਦ ਬੈਤੁਲ ਫ਼ਤੂਹ ਲੰਦਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ।

ਤਸੱਹੁਦ, ਤਉਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿ
ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ :

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮੱਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਇਕ ਸਹਾਬੀ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਖਲੱਦ ਬਿਨ
ਰਾਫ਼ਿ ਜ਼ਰਕੀ ਸੀ, ਆਪ ਅੰਸਾਰੀ ਸਨ । ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜੋ ਬਦਰ ਤੇ ਉਹਦ
ਦੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ । ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਬ ਨੇ ਸੰਤਾਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ । ਇਕ ਰਿਵਾਇਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਮਆਜ਼ ਬਿਨ ਰਾਫ਼ਿ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਰਿਵਾਇਤ ਕਰਕਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਹਜ਼ਰਤ ਖਲੱਦ ਬਿਨ ਰਾਫ਼ਿ
ਦੇ ਨਾਲ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਨਾਲ ਇਕ ਅਤਿਅੰਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਉਠ ਉੱਪਰ ਸਵਾਰ ਹੋਕੇ ਬਦਰ
ਵੱਲ ਨਿਕਲਿਆ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਰੀਦ ਸਥਾਨ ਉੱਪਰ ਪਹੁੰਚੇ ਜੋ ਰੋਹਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਸਾਡਾ
ਉਠ ਬਹਿ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਸਾਡੇ ਰੱਬ, ਅਸੀਂ ਤੈਥੋਂ ਨਜ਼ਰ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ
ਮਦੀਨੇ ਪਰਤਾ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ । ਸੋ, ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਰਸੂਲੁਲੱਹ
ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਲਾਂਘਾ ਹੋਇਆ ਆਪ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ । ਫਿਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮੱਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ
ਵਸਲਮ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰੁਕੇ ਅਤੇ ਆਪ ਨੇ ਵਜ਼ੂ ਕੀਤਾ ਫਿਰ ਜੋ ਪਾਣੀ ਬਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ
ਦੀ ਲਾਰ ਪਾਈ ਫਿਰ ਆਪ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ ਦਿੱਤਾ ਆਪ ਨੇ ਉਠ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪਾਣੀ
ਪਾਇਆ ਫਿਰ ਕੁਝ ਪਾਣੀ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ, ਕੰਨ੍ਹਾ, ਮੋਢਿਆਂ, ਕੁਹਾਨ (ਕੂਬੜ), ਪਿੱਠ ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਪੂਛ ਉੱਪਰ ਪਾਣੀ
ਛਿੜਕਿਆ । ਫਿਰ ਆਪ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਅਲੱਹ ਰਾਫ਼ਿ ਤੇ ਖਲੱਦ ਨੂੰ ਇਸ
ਉੱਪਰ ਸਵਾਰ ਕਰਕੇ ਲੈ ਜਾ । ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਉੱਥੋਂ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ

ਅਸੀਂ ਵੀ ਚਲਣ ਲਈ ਖੜੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਚੱਲ ਪਏ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਸੂਲੁੱਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਮੁਨਸਫ਼ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਉਠ ਕਾਫ਼ਲੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸੀ, ਰਸੂਲੁੱਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਜੱਦ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੁਸਕਰਾ ਦਿਤਾ । ਆਪ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਦੁਆ ਕਰਕੇ ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਉਸ ਦੀ ਉੱਕਾ ਹੀ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਦਰ ਦੇ ਸਥਾਨ ਉੱਪਰ ਪਹੁੰਚ ਗਏ । ਬਦਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਸਮੇਂ ਜੱਦ ਅਸੀਂ ਮੁਸਲੀ ਸਥਾਨ ਉੱਪਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਠ ਫਿਰ ਬਹਿ ਗਿਆ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਬਾਹ (ਹਲਾਲ) ਕਰ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਵੰਡ ਦਿਤਾ ।

ਇਕ ਸਹਾਬੀ ਦਾ ਵਰਨਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਹਾਰਸਾ ਬਿਨ ਸੁਰਾਕਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਫ਼ਾਤ 2 ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ ਬਦਰ ਦੀ ਜੰਗ ਦੇ ਮੌਕੇ ਹੋਈ ਸੀ । ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਰਬੀਆ ਬਿੰਤ ਨਜ਼ਰ ਹਜ਼ਰਤ ਅਨਸ ਬਿਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਭੂਆ ਸਨ । ਹਿਜਰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਇਸਲਾਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਜੱਦ ਕਿ ਆਪ ਦੇ ਪਿਤਾ ਫ਼ੌਤ ਹੋ ਚੁਕੇ ਸਨ । ਰਸੂਲੁੱਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਆਪ ਦੇ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਇਬ ਬਿਨ ਉਸਮਾਨ ਬਿਨ ਮਜ਼ਊਨ ਵਿੱਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧ ਬਣਵਾਏ ਸਨ । ਹਜ਼ਰਤ ਹਾਰਸਾ ਬਿਨ ਸੁਰਾਕਾ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਵਰਤਾਉ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਜਨੱਤ (ਸਵਰਗ) ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਓਥੇ ਮੈਂ ਹਾਰਸਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ । ਹਬਾਨ ਬਿਨ ਅਰਕਾ ਨੇ ਬਦਰ ਦੇ ਦਿਨ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿਤਾ । ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੀਰ ਮਾਰਿਆ ਜੱਦ ਕਿ ਆਪ ਰੋਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਣੀ ਪੀ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਤੀਰ ਆਪ ਦੀ ਗਰਦਨ ਉੱਪਰ ਲਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਪ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ । ਇਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਹੇ, ਹਾਰਸਾ ! ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਸਵੇਰ ਕੀਤੀ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਸਵੇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਰੱਬ ਉੱਪਰ ਹਕੀਕੀ ਇਮਾਨ ਰਖਦਾ ਹਾਂ । ਆਪ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਦੇਖੋ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਗੱਲ ਦੀ ਇਕ ਸਚਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਨੌਜੁਆਨ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ, ਹੇ, ਰਸੂਲੁੱਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ! ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਉਬ ਗਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਜਾਗਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦਿਨ ਭਰ ਪਿਆਸਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਰਥਾਤ ਇਬਾਦਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ੇ ਰਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੰਭਵਤਾ ਆਪਣੇ ਜਲਾਲ ਵਾਲੇ ਪਰਵਰਦਿਗਾਰ ਦਾ ਅਰਸ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਾਹਿਰੀ ਅਖੌਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੰਭਵਤਾ ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਭਵਤਾ ਅਸੀਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੰਭਵਤਾ ਨਰਕ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੋਲ੍ਹਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਆਪ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹੋ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਬੰਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਨੇ ਇਮਾਨ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਹੇ, ਰਸੂਲੁੱਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸ਼ਹਾਦਤ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰੀਏ, ਸੇ, ਰਸੂਲੁੱਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਦੁਆ ਕੀਤੀ । ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਅੰਸਾਰੀ ਸਨ ਜੋ ਬਦਰ ਦੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ । ਹਜ਼ਰਤ ਹਾਰਸਾ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਜੱਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਹਜ਼ਰਤ ਰਬੀਆ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਕੋਲ ਆਈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਪ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਨੂੰ ਹਰਸਾ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਬਰ ਕਰ ਲਿਆਂਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਰੱਬ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂਗੀ । ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ, ਹੇ, ਉਮੇ ਹਾਰਸਾ

ਜਨੌਤ (ਸਵਰਗ) ਇਕ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਈ ਜਨੌਤਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹਾਰਸਾ ਤਾਂ ਫ਼ਿਰਦੌਸ ਆਲਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਗਈ, ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸਨ ਕਿ ਵਾਹ ਵਾਹ ਹੇ ਹਾਰਸਾ ।

ਫਿਰ ਇਕ ਸਹਾਬੀ ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਾਦ ਬਿਨ ਬਸ਼ਰ ਯਮਾਮਾ ਦੀ ਜੰਗ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਫ਼ਾਤ ਹੋਈ ਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਾਦ ਬਿਨ ਬਸ਼ਰ ਦਾ ਸਿਰਨਾਵਾਂ ਅਬੂ ਬਸ਼ਰ ਅਤੇ ਅਬੂ ਰਬੀਅ ਹੈ ਇਹਨਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਕਬੀਲਾ ਬਨੂ ਅਬਦੁਲ ਅਸ਼ਹਲ ਨਾਲ ਸੀ, ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇਕ ਬੇਟੀ ਸੀ ਉਹ ਵੀ ਫ਼ੌਤ ਹੋ ਗਈ । ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਮਦੀਨੇ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸਅਬ ਬਿਨ ਉਮੈਰ ਦੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਅਦ ਬਿਨ ਮਆਜ਼ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮੈਦ ਬਿਨ ਹਜ਼ੀਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਲਾਮ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ । ਮਦੀਨੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਹਨੀਫ਼ਾ ਬਿਨ ਉਕਬਾ ਦਾ ਭਰਾ ਬਣਾਇਆ । ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਾਦ ਬਿਨ ਬਸ਼ਰ ਬਦਰ, ਉਹਦ, ਖੰਦਕ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਜੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ । ਆਪ ਉਹਨਾਂ ਸਹਾਬੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਂਹਜ਼ੂਰ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਕਾਅਬ ਬਿਨ ਅਸ਼ਰਫ਼ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ।

ਆਂਹਜ਼ੂਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਾਅਬ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਕੇ ਨ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਸਗੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਖ਼ਮੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਮੋਕਾ ਕਢਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਹ ਡਿਊਟੀ ਆਪ ਨੇ ਕਬੀਲਾ ਔਸ ਦੇ ਇਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸਹਾਬੀ ਮੁਹੱਮਦ ਬਿਨ ਮਸਲਮਾ ਦੇ ਸੁਪੁਰਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇ ਤਰੀਕਾ ਵੀ ਅਪਨਾਉਣ ਕਬੀਲਾ ਔਸ ਦੇ ਰਈਸ ਸਾਅਦ ਬਿਨ ਮਆਜ਼ ਦੇ ਮਸ਼ਵਰੇ ਨਾਲ ਕਰਨ । ਮੁਹੱਮਦ ਬਿਨ ਮਸਲਮਾ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ, ਹੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹੁ ਖ਼ਮੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਗੱਲ ਆਖਣੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕੋਈ ਕਾਰਣ ਆਦਿ ਬਨਾਉਣਾ ਪਏਗਾ ਜਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਕਾਅਬ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰੋਂ ਕਢਕੇ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ । ਆਪ ਦੇ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ।

ਆਪ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦਾ ਲਿਹਾਜ਼ ਰੱਖਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਇਕ ਖ਼ਮੋਸ਼ ਦੰਡ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਕਰਕੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਅਛਾ । ਸੋ, ਮੁਹੱਮਦ ਬਿਨ ਸਲਮਾ ਨੇ ਸਾਅਦ ਬਿਨ ਮਆਜ਼ ਦੇ ਮਸ਼ਵਰੇ ਨਾਲ ਅਬੂ ਨਾਇਲਾ ਅਤੇ ਦੋ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਸਹਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਾਅਬ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਕਾਅਬ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰੋਂ ਬੁਲਾ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਬ ਅਰਥਾਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਸਦਕਾ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੰਗ ਹਾਲ ਹਨ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ । ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਕਾਅਬ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਛਲ ਪਿਆ, ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਵਲੱਹ ਹੁਣ ਕੀ ਹੈ ਉਹ ਦਿਨ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜੱਦ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓਗੇ । ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਹੱਮਦ ਨੇ ਉਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਖੈਰ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਪੈਰੁਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰ ਚੁਕੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਿਲਸਿਲੇ ਦਾ ਕੀ ਅੰਜਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਦਿਓਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ । ਕਾਅਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਂ ਪਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਰਹਿਨ (ਗਹਿਣੇ) ਰੱਖੋ । ਮੁਹੱਮਦ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕੀ ਚੀਜ਼ ? ਉਸ ਬਦਬਖ਼ਤ ਨੇ ਉਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖ ਦਿਓ । ਮੁਹੱਮਦ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਦਬਾਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੋਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖ ਦੇਈਏ, ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ । ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਅਛਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੁੱਤਰ ਸਹੀ । ਮੁਹੱਮਦ ਨੇ ਉਤਰ ਦਿੱਤਾ ਇਹ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ

ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਦੇਈਏ । ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਅਰਬ ਦੇ ਮਿਹਣੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ । ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮਿਹਬਾਨੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਿਆਰ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ । ਕਾਅਬ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਹੱਮਦ ਬਿਨ ਮਸਲਮਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਉਣ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਕੇ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਆਏ । ਜੱਦ ਰਾਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਹੱਥਿਆਰ ਆਦਿ ਲੈਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਖੁੱਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਾਅਬ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਕੇ ਗਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਲੈ ਆਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਚਲਦਿਆਂ ਚਲਦਿਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਕੇ ਉਹ ਸਹਾਬਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੱਥਿਆਰਬੰਦ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤਲਵਾਰ ਚਲਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਬਹਿਰਹਾਲ ਕਾਅਬ ਕਤਲ ਹੋਕੇ ਡਿੱਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਹੱਮਦ ਬਿਨ ਮਸਲਮਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਓਥੋਂ ਨਿਕਲ ਗਏ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦਿੱਤੀ । ਜੱਦ ਕਾਅਬ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਨਸਨੀ ਫੈਲ ਗਈ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਜਥਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਰਦਾਰ ਕਾਅਬ ਬਿਨ ਅਸਰਫ਼ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਅਬ ਕਿਹੜੇ ਕਿਹੜੇ ਜੁਰਮਾ ਦਾ ਭਾਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਮੂਹਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਅਬ ਦੇ ਵਚਨ ਭੰਨਣ, ਜੰਗ ਦੀ ਤਹਿਰੀਕ, ਫਿਤਨੇ ਮਚਾਉਣੇ, ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦੀਆਂ ਸਾਜ਼ਸ਼ਾਂ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਰੋਕੇ ਕਰਾਈਆਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਲੋਕ ਡਰਕੇ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਏ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਹੀ ਅਮਨ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਰਹੋ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀਆਂ ਤੇ ਫ਼ਸਾਦਾਂ ਦੇ ਬੀ ਨ ਬੀਜੋ । ਸੋ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਇਕ ਨਵਾਂ ਮੁਆਇਹਦਾ (ਸੰਧੀ ਪੱਤਰ) ਲਿੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਅਮਨ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਫਿਤਨੇ ਫ਼ਸਾਦਾਂ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਅਹਿਦ ਕੀਤਾ । ਆਪ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੇ ਜੁਰਮ ਗਿਣਾਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜੋ ਪ੍ਰਕਟ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਉਹ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਤਲ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ । ਇਹਨਾਂ ਹਰਕਤਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨ੍ਹਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਆਪ ਠੀਕ ਫ਼ਰਮਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਨਵਾਂ ਸੰਧੀਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਾਰਦਤਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਨ ਹੋਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਂਤੀਮਈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਕਾਇਮ ਹੋ ਜਾਏ ਇਹ ਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਹੁਣ ਯਹੂਦੀ ਮੁੜ ਬਦਲੇ ਲੈਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਫਿਰ ਮੁਨਲਮਾਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੰਡ ਦੇਣ । ਜੇਕਰ ਯਹੂਦੀ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਗਲਤ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਨਹੀਂ ਇਓਂ ਗ਼ਲਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਚੁੱਪ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਸਗੋਂ ਖ਼ੂਨ ਬਹਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ । ਇਹ ਮੰਗ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਚੁੱਪੀ ਦਿਖਾਈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਾਂ ਦਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕਤਲ ਉਚਿਤ ਸੀ । ਇਹ ਫਿਤਨਾ ਜੋ ਫੈਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਇਹ ਕਤਲ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧਕੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੋ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਮੁਜਰਮ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਰੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਜੱਦ ਉਸ ਨੂੰ ਦੰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਸ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਦੰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹੋ ਪ੍ਰਕਟ ਹੁੰਦਾ

ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਵੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਜੇਕਰ ਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਯਹੂਦੀ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਚੁਕਦੇ ਕਿ ਮੁਕਦੱਮਾ ਚਲਾਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਕਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੰਡ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ । ਸੋ, ਇਹ ਗਲਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਕਤਲ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੰਡ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਕਟੌਤਵਾਦੀ ਦਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਲਾਂ ਤੋਂ ਗਲਤ ਸੈਂਸ (sense) ਵਿੱਚ ਗਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ । ਅਵੱਲ ਤਾਂ ਫ਼ਿਤਨਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫੈਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਫ਼ਿਤਨਾ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਦੂਜਾ ਉੱਥੇ ਕੇਵਲ ਮੁਜਰਮ ਨੂੰ ਦੰਡ ਦਿੱਤਾ ਅਿਗਾ ਸੀ ਨ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ, ਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ, ਇਹ ਲੋਕ ਜੱਦ ਕਤਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਾਸੂਮਾ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪਾਹਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹਿਰਹਾਲ ਅੱਜ ਦੇ ਕਾਇਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਦੰਡ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਕੂਮਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਾਦ ਬਿਨ ਬਸ਼ਰ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਹਾਬਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਅੰਸਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਉੱਪਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਵੱਅਡਿਆਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਨ ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਅਦ ਬਿਨ ਮਆਜ਼, ਹਜ਼ਰਤ ਉਸੈਦ ਬਿਨ ਹਜ਼ੀਰ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਾਦ ਬਿਨ ਬਸ਼ਰ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਾਦ ਬਿਨ ਬਸ਼ਰ ਤੋਂ ਰਿਵਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰ ਸਲਲਾਹੁ ਐਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਅੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਕੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਹੇ ਅੰਸਾਰ ਦੇ ਗਿਰੋਹ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਸ਼ਆਰ (ਆਦਰਸ਼) ਹੋ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਕਪੜਾ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਹੋਠਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਲੋਕ ਦਸਾਰ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਚਾਦਰ ਹਨ ਜੋ ਉੱਪਰੋਂ ਓੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਮੱਦ ਸਲਲਾਹੁ ਐਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਮੈਂਨੂੰ ਕੋਈ ਕਸ਼ਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇਗੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਾਦ ਬਿਨ ਬਸ਼ਰ ਯਮਾਮਾ ਦੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ । ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹਾ ਤੋਂ ਰਿਵਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਨਬੀ ਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਐਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤਹਜੁੱਦ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਐਨ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਆਪ ਨੇ ਇਬਾਦ ਬਿਨ ਬਸ਼ਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ ਆਪ ਸਲਲਾਹੁ ਐਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਆਇਸ਼ਾ ਕੀ ਇਹ ਇਬਾਦ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਹੈ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹਾਂ ਆਪ ਸਲਲਾਹੁ ਐਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਹੇ ਅਲੱਹ ਇਬਾਦ ਉੱਪਰ ਰਹਿਮ ਕਰ । ਸੁਲਾਹ ਹੁਦੈਬੀਆ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ।

ਆਂਹਜ਼ਰ ਸਲਲਾਹੁ ਐਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਇਕੱਠ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਾਦ ਬਿਨ ਬਸ਼ਰ ਦੀ ਕਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀਹ ਸਵਾਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਦਸਤਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ । ਆਪ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਰੋਸੇ ਯੋਗ ਸਹਾਬੀ ਸਨ । ਹੁਦੈਬੀਆ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਬੈਅਤੇ ਰਿਜ਼ਵਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ । ਜ਼ਾਤੁਰ ਰਿਕਾਅ ਦੀ ਜੰਗ ਸਮੇਂ ਵੀ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਮੱਦ ਸਲਲਾਹੁ ਐਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਪੁਛਣ 'ਤੇ ਕਿ ਅੱਜ ਕੌਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਹਿਰਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਾਦ ਬਿਨ ਬਸ਼ਰ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮਾਰ ਬਿਨ ਯਾਸਿਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਰਾ ਦਿਆਂਗੇ । ਸੋ, ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਪਹਿਰਾ ਦਿੱਤੀ । ਰਾਤ ਨੇ

ਅਨ੍ਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਕਬੀਲਾ ਨਜਦ ਦੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਾਦ ਬਿਨ ਬਸ਼ਰ ਉੱਪਰ ਤੀਰ ਚਲਾਇਆ ਆਪ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ । ਤੀਰ ਆਪ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵੜ ਗਿਆ ਪਰ ਆਪ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਤੀਰ ਮਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਆਪ ਦਾ ਬਹੁਤ ਰਕਤ ਵੱਗ ਗਿਆ । ਪਰ ਆਪ ਨੇ ਨਮਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਤੋੜੀ । ਨਮਾਜ਼ ਪੂਰੀ ਕਰਕੇ ਆਪ ਨੇ ਅਮਾਰ ਬਿਨ ਯਾਸਿਰ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਉਂ ਨ ਜਗਾਇਆ ? ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਾਦ ਬਿਨ ਬਸ਼ਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸੂਰਤ ਕਹਫ਼ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਨਮਾਜ਼ ਤੋੜਾਂ । ਜੰਗੇ ਯਮਾਮਾ ਵਿੱਚ ਆਪ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ।

ਫਿਰ ਹਜ਼ਰਤ ਸਵਾਦ ਬਿਨ ਗ਼ਜ਼ੀ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਅੰਸਾਰੀ ਸਨ । ਆਪ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਕਬੀਲਾ ਬਨੂ ਅਦੀ ਬਿਨ ਨਜਾਰ ਨਾਲ ਸੀ ਬਦਰ, ਉਹਦ, ਖੰਦਕ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਾਦ ਦੀਆਂ ਜੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਹੋਏ । ਬਦਰ ਦੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਖਾਲਿਦ ਬਿਨ ਹਸ਼ਾਮ ਮਖਜੂਮੀ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਕ ਰਿਵਾਇਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਂਹਜੂਰ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੈਬਰ ਦਾ ਆਮਲ ਬਣਾਕੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਆਪ ਉੱਥੋਂ ਉਮਦਾ ਖਜੂਰਾਂ ਲੈਕੇ ਆਏ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਇਕ ਸਾਇ (ਤੋਲ) ਖਜੂਰਾਂ ਦੇ ਸਾਇ (ਤੋਲ) ਆਮ ਖਜੂਰਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਖਰੀਦੀਆਂ। ਬਦਰ ਦੀ ਜੰਗ ਸਮੇਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਇਕ ਤੀਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਪੰਕਤੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ । ਆਪ ਦਾ ਤੀਰ ਹਜ਼ਰਤ ਸਵਾਦ ਦੇ ਸੀਨੇ ਵਿੱਚ ਚੁਭ ਗਿਆ । ਹਜ਼ਰਤ ਸਵਾਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਆਪ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਾਈਂ ਹੀ ਤੀਰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ, ਵਲੱਹ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਿਆਂਗਾ । ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਅਤਿਅੰਤ ਵਿਨਮੁੱਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਸਵਾਦ ਚੰਗਾ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਤੀਰ ਮਾਰ ਲਓ । ਆਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੀਨੇ ਤੋਂ ਕਪੜਾ ਚੁੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਸਵਾਦ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਿਆ ਅਤੇ ਆਪ ਦਾ ਸੀਨਾ ਚੁੰਮ ਲਿਆ । ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਪੁੱਛਿਆ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਸੁੱਝੀ ? ਉਸ ਨੇ ਦਰਦ ਭਰ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ! ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਕੁਝ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਬਚਕੇ ਜਾਣਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਰਾਹਿਆ ਕਿ ਸ਼ਹਾਦਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪ ਦੇ ਮੁਬਾਰਕ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੂਹ ਲਵਾਂ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਾਂ । ਇਸ ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਆਪ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ।

ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਇਹਨਾ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਸਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦਰਜੇ ਬੁਲੰਦ ਕਰਦਾ ਚਲਾ ਜਾਏ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਇਸ਼ਕੇ ਰਸੂਲੇ ਅਰਬੀ ਦੀ ਸਰੱਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਦੀ ਤੋਫ਼ੀਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ।

Khulasa Khutba Jumma 20.07.2018

Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)

Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat

Tarnslated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi Desk

From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)

Toll Free Shoba Noorul Islam-1800-3010-2131